

## **Liederen van Liefde en Haat** (1971)

## EEN VOGEL OP DE KABEL

Zoals een vogel op de kabel  
Zoals een dronkaard in een middernachtkoor  
Heb ik op mijn manier gepoogd om vrij te zijn  
Zoals een worm aan een haak  
Als een ridder uit een ouderwets boek  
Heb ik al mijn linten voor jou bewaard.

*Als ik al eens onvriendelijk ben geweest  
Hoop ik dat je het laat passeren  
Als ik ooit onwaar ben geweest  
Hoop ik dat het nooit bij jou is geweest*

Zoals een doodgeboren baby  
Zoals een beest met zijn hoorn  
Heb ik elkeen verscheurd die naar me reikte  
Maar ik zweer op dit lied  
En op alles wat ik verkeerd heb gedaan  
Dat ik het weer met jou zal goedmaken  
*Ik zag een bedelaar leunend op zijn houten kruk  
Hij zei me "Je moet niet zoveel vragen"  
En een mooie vrouw leunend in haar verduisterde deur  
Schreeuwde naar mij "Hé, waarom geen vraag naar  
meer"*

Zoals een vogel op de kabel  
Zoals een dronkaard in een middernachtkoor  
Heb ik op mijn manier gepoogd om vrij te zijn

## JEANNE D'ARC

De vlammen volgden Jeanne D'Arc in de nacht,  
toen het paard haar door de duisternis bracht,  
op haar harnas geen schittering van de maan  
niemand die haar door deze rokerige nacht deed gaan.  
Ze zei: "Ik ben toch zo moe van het strijden,  
Ik wil weer het soort werk van vroegere tijden:  
een trouwkleed of iets wits om te behagen  
om weer op mijn gezwollen lust te dragen."

"Je zo te horen spreken is een geluk voor mij:  
Jou op je paard te zien elke dag, maakt me blij,  
ik ben vervuld met liefde om jou te winnen  
om zo'n koele, eenzame heldin te beminnen."  
"Wie ben jij wel?" klonk haar strenge stem  
tegen die van onder de rook, ze kwam van hem.  
"Wel, ik ben het vuur", antwoordde hij,  
"en ik hou van je trots, ik hou van je eenzaamheid."

"Wel dan, vuur, maak jouw lichaam kil en koud,  
Ik geef je het mijne, ik wil dat je het houdt"  
En terwijl hij dit zei, klom ze naar binnen  
om zijn bruid te zijn, om alleen hém te beminnen.  
En diep in zijn vurig hart  
nam hij het stof van Jeanne D'Arc,  
en boven de trouwgasten, zo hoog hij kon,  
hing hij de asse van haar trouwjapon.

Het was diep in zijn vurig hart  
dat hij het stof nam van Jeanne D'Arc,  
en toen verstond zij, toen werd alles klaar  
dat als hij vuur was, zij hout was, voorwaar!  
Ik zag haar huivering, ik zag haar snikken  
Ik zag de luister in haar blikken  
Ikzelf die verlang naar liefde en licht,  
maar waarom toch zo wreed, zo helder verlicht!

## LAWINE

Ik stapte in een lawine  
het bedekte mijn ziel  
Als ik deze bultenaar niet ben  
slaap ik op de gouden heuvel  
Jij die de pijn wil bestrijden  
je moet leren mij goed te dienen

Bij toeval raakte je mijn zijde  
als je neergaat voor goud  
De kreupele die je kleedt en voedt  
is noch uitgehongerd noch koud  
Hij vraagt jou geen gezelschap  
niet aan het centrum van de wereld

Als ik op dit voetstuk sta  
is het niet omdat je mij grootbrengt  
Je wetten dwingen me niet  
om grotesk en bloot te knielen  
Ik ben zelf het voetstuk  
voor zijn bult waar je naar staart

Jij die wil de pijn bestrijden  
dan moet je leren wat me mild maakt  
De kruimels liefde die je me geeft  
zijn de kruimels die ik achter liet  
Je kruis is hierin niet bevoegd  
het is enkel de schaduw van mijn wonde

Ik begon naar je te verlangen  
ik die het niet nodig vind,  
Ik begon op jou te wachten  
ik die niet gretig ben  
Jij zegt dat je weg bent gegaan van mij  
maar ik kan je voelen als je ademt

Kleed je voor mij niet in lompen  
ik weet dat je niet arm bent  
En hou nu niet zo heftig van mij  
als je er niet zeker van bent  
Het is jouw geliefde wereld  
het is jouw vlees dat ik draag

## DIAMANTEN IN DE MIJN

De vrouw in het blauw  
ze vraagt om wraak  
De man in het wit (dat ben jij)  
zegt geen vrienden te hebben  
De rivier is gezwollen  
van lelijke roestige blikjes  
En de bomen staan in brand  
in je beloofde land

*En er zijn geen brieven  
in de postbus  
Er zijn geen druiven  
aan de rank  
Er zijn geen chocolaatjes  
meer in onze dozen  
En er zijn geen diamanten  
in de mijn*

Je vertelt me dat je geliefde  
een ledemaat brak  
Je zegt nu dat je rusteloos bent  
en het is wegens hem  
Ik zag de bedoelde man  
het was gewoon op een nacht  
Hij was een dame aan het opeten  
waar de leeuwen en christenen vechten

*En er zijn geen brieven*

Er is geen troost  
in de samenkomst van heksen  
Een heel heel slimme dokter kwam  
en steriliseerde de teef  
En de enige man vol energie  
(de trots van de revolutie)  
toonde aan een miljoen vrouwen  
hoe een ongeboren kind te doden

*En er zijn geen brieven  
in de postbus  
Er zijn geen druiven  
aan de rank  
Er zijn geen chocolaatjes  
meer in onze dozen  
En er zijn geen diamanten  
in de mijn*

## VERMAARDE BLAUWE REGENJAS

Het is vier uur in de morgen, einde december. Ik ben je aan het schrijven om te zien of het beter gaat. New York is koud maar ik woon hier graag. Er is al de hele avond muziek in de Clinton Straat. Ik hoor dat je een klein huisje aan het bouwen bent diep in de woestijn. Je leeft nu voor niets. Ik hoop dat je het op een of andere manier onthoudt. *Ja, en Jane kwam langs met jouw haarlok. Ze zei dat je die haar gaf in de nacht dat je plande om het uit te klaren. Heb je het ooit uitgeklaard?*

De laatste keer toen we je zagen leek je zoveel ouder. Je vermaarde regenjas was gescheurd aan je schouder. Je kwam naar het station om alle treinen te zien maar toen kwam je thuis zonder Lili Marlene. En je behandelde mijn vrouw als een schilfer van je leven. En toen ze terugkwam was ze niemands vrouw. *Ik zie je daar met een roos tussen je tanden, nog een schriele zigeunerdief. Wel, ik zie dat Jane wakker is. Ze doet je de groeten.*

En wat kan ik jou zeggen, mijn broer mijn moordenaar? Wat kan ik mogelijks zeggen? Ik vermoed dat ik je mis. Ik gis dat ik je vergeef. Ik ben blij dat je in de weg stond. Als je ooit naar hier komt voor Jane of voor mij, moet je weten dat je vijand slaapt. Je moet weten dat zijn vrouw vrij is. *Ja, en dank je voor de kommer die je uit haar ogen nam. Ik dacht dat het er voor goed was, dus heb ik het nooit geprobeerd.*

*En Jane kwam langs met jouw haarlok. Ze zei dat je haar die gaf in de nacht dat je plande om het uit te klaren.*

Oprecht, L. Cohen